

29 אוגוסט 2011
סימוכין : 4430

באמצעות פקס : 02-9977326

לכבוד
אל"מ אלי בר-און
יועמ"ש הגדה המערבית
ח.נ.

הנדון : סירוב להנפיק היתר כניסה למרחב התפר עבור מר זיד, ת.ז.

1. אני פונה אליך בשם מרשי, מר _____ זיד, שפרטיו בנדון, ובשם המוקד להגנת הפרט, היות וגורמי הביטחון מסרבים להנפיק היתר כניסה למרחב התפר עבור מרשי, לצורך ביקור בתו, תושבת מרחב התפר.
2. הפניה אליך נעשית בהתאם לכתב התשובה של המשיבים בבג"ץ 9961/03 לפיו "הדרך הראויה במקרה שכזה, הינה להגיש ערר כנגד הסירוב למינהל האזרחי, ואם מתקבלת החלטה שלילית בערר יש לפנות בטרם הגשת עתירה לבית המשפט הנכבד למדור מרשם אוכלוסין בלשכת היועץ המשפטי של האזור, ולבקש את התערבותו" (ס' 114 לכתב תשובה מיום 13.11.2006. כל ההדגשות הוספו).
3. יודגש, כי גם בתגובת המדינה בבג"ץ 2192/10, נאמר כי "פניות המופנות ליועמ"ש איו"ש, ואשר אינן נושאות אופי משפטי, מועברות לטיפול ענף פניות הציבור במינהל האזרחי". כפי שהוסכם בינינו, החובה להעביר את הפניות אשר לדעתכם "אינן נושאות אופי משפטי" לענף פניות הציבור, מוטלת עליכם. למותר לציין כי אין בהחלטתכם על העברת הפנייה לענף פניות הציבור כדי לעכב את לוח הזמנים לתשובה עניינית לפנייה.
4. מרשי הינו תושב פלסטיני בן 45, נשוי ואב לארבעה בנים ובת, המתגורר בישוב כפר קפירת שבנפת ג'נין.
5. בתו של מרשי, גב' _____ ח'טיב, ת.ז. _____, הינה תושבת הישוב דהר אלמאלח, הנמצא מערבית לגדר ההפרדה, במרחב התפר.
6. גב' חטיב עברה להתגורר במרחב התפר לאחר שנישאה לתושב דהר אלמאלח. מסיבת החתונה התקיימה ביום 1.6.2011, אולם מרשי לא זכה ללוות את בתו ביום חתונתה מכיוון שבקשתו לקבלת היתר כניסה למרחב התפר סורבה על ידי הצד הישראלי. כעת מבקש מרשי לבקר את בתו בביתה החדש, כמו גם לבקר את חתנו והורי חתנו, עימם לא חלק את שמחת הנישואים.
7. ביום 26.7.2011 הגיש מרשי, באמצעות הקישור הפלסטיני, בקשה לקבלת היתר כניסה למרחב התפר לצורך הביקור. הבקשה הועברה למת"ק הישראלי יום למחרת.
8. ביום 6.7.2011 פנתה נציגת המוקד אל רמת"ק ג'נין, סא"ל כמיל אלחאג', בבקשה כי יטפל במהירות בבקשתו של מרשי. העתק מהפנייה הועבר לקצין פניות הציבור במנהל האזרחי. העתק המכתב מיום 6.7.2011, מצורף כנספח א'.
9. ביום 10.7.2011 התקבלה במוקד תשובתו של קצין פניות הציבור, בה נכתב:
  2. מבדיקה שנערכה במערכת הממוחשבת שברשותנו עולה, כי מרשך הגיש בקשה לקבלת היתר כניסה למרחב התפר לצרכים אישיים בצינורות המקובלים לכך. בקשה זו סורבה מטעמים ביטחוניים בתאריך ה-28/06/2011.
  3. באפשרותו של התושב לערר על החלטה זו, באמצעות ועדת שימוע, במנהלת התיאום והקישור הקרובה לאזור מגוריו.העתק המכתב מיום 10.7.2011, מצורף כנספח ב'.
10. על אף שבקפ"ק לא מוזכרת אפשרות להגשת ערר לאחר דחיית בקשה לקבלת היתר לצרכים אישיים, על מנת לחסוך זמן ובהתאם להנחיית קצין פניות הציבור, ניגש מרשי ביום 26.7.2011 למת"ק על מנת להגיש ערר על החלטת הסירוב. לאחר שהמתין מרשי במת"ק כשעתיים, במהלכן לא טופל, התקשרה נציגת

המוקד אל קצין פניות הציבור, ושוחחה עם החייל אור. להפתעתה, החייל אור עדכן כי **למרשי הונפק היתר כניסה למרחב התפר, אשר היה תקף מיום 18.7.2011 ועד ליום 20.7.2011**. תשובה זו מנוגדת לאמור במכתבו של קצין פניות הציבור לעיל, בו נאמר כי בקשתו של מרשי סורבה.

11. נציגת המוקד אמרה לחייל אור כי לא נמסר למרשי או לנציגי המוקד על כך שהונפק היתר, ונוכח תשובתו של קצין פניות הציבור מיום 10.7.2011, נראה שהמידע חדש גם למשרד פניות הציבור. נוכח זאת שהונפק למרשי היתר, ציינה נציגת המוקד כי הצורך בערר התייתר, וביקשה להנפיק למרשי היתר חדש בו במקום.
12. החייל אור ביצע בדיקה, ולאחריה מסר לנציגת המוקד כי לא ניתן להנפיק למרשי היתר חדש מכיוון שכבר הונפק לו היתר, וכי מרשי צריך להגיש בקשה חדשה. נציגת המוקד ניסתה בכל דרך של הגיון בריא לשכנע את החייל אור שמכיוון שמרשי כבר הגיש בקשה והונפק לו היתר בעקבותיה, ומכיוון שהודעה על הנפקת ההיתר לא נמסרה למרשי או לנציגי המוקד ובשל כך מרשי לא קיבל את ההיתר, אין צורך בהגשת בקשה חדשה וניתן להנפיק למרשי היתר חדש במת"ק ולמסור לו אותו באופן מיידי. החייל אור ביצע בדיקות נוספות, ולאחר מכן מסר לנציגת המוקד כי לא ניתן להנפיק למרשי היתר חדש.
13. בהמשך השיחה אמר החייל אור כי נציגי משרד פניות הציבור לא ידעו שהונפק למרשי היתר, כי התשובה שנמסרה ביום 10.7.2011 היתה עדכנית נכון ליום שליחתה, וכי לא ניתן לצפות ממשרד פניות הציבור שיעקבו אחר פניות המוקד להגנת הפרט. נציגת המוקד השיבה כי במקרה שיש שינוי בנסיבות, ובמיוחד כאשר הנסיבות החדשות עומדות בסתירה מוחלטת לתשובה שנתקבלה מקצין פניות הציבור, ישנה ציפיה סבירה כי הודעה על כך תימסר לבאי כוחו של הפונה.
14. לאחר מכן ביקשה נציגת המוקד כי לכל הפחות יתאפשר למרשי להגיש בקשה חדשה במקום. החייל אור ערך בירור נוסף, ולאחריו הוסכם כי מרשי יגיש את בקשתו במת"ק. לאחר שהגיש את הבקשה, נמסר לו מסמך בו נכתב כי עליו לשוב למת"ק להמשך טיפול ביום 3.8.2011. העתק המסמך מיום 26.7.2011, מצורף **כנספח ג'**.
15. ביום 3.8.2011 התקשרה נציגת המוקד אל משרד קצין פניות הציבור ושוחחה עם החייל אור, אשר מסר כי הוא עוקב אחר הטיפול בבקשתו של מרשי, וכי ידבר עם רס"ן מהדי חבקה, קצין הקישור במת"ק, ביום ראשון, 7.8.2011.
16. ביום 7.8.2011 שוחחה נציגת המוקד עם קצין פניות הציבור, אשר מסר כי טרם נתקבלה תשובה לבקשתו של מרשי, וכי הוא יצור קשר עם נציגת המוקד לכשתתקבל התשובה.
17. משלא נתקבל מענה, פנתה נציגת המוקד ביום 18.8.2011 במכתב אל קצין פניות הציבור, פירטה את השתלשלות העניינים, וביקשה כי "בשים לב להתנהלות הבלתי סבירה של כלל הגורמים המעורבים במקרה שלפנינו, נבקש כי יונפק למר זיד היתר כניסה למרחב התפר לשם ביקור בתו **באופן מיידי**". אנו עומדים על כך שעליכם לגלות גמישות ביחס למשך תוקפו של ההיתר שיינתן למר זיד". העתק המכתב מיום 18.8.2011, ללא נספחים שצורפו לעיל, מצורף **כנספח ד'**.
- ביום 23.8.2011 נתקבל במוקד מכתבו של קצין פניות הציבור. לתדהמתנו, במכתב של קצין פניות הציבור נכתב כי:

2. אבקש להודיעך כי בקשתו של מרשך לקבלת היתר כניסה למרחב התפר לצרכים

אישיים, אשר הוגשה בתאריך 26/07/11, סורבה על רקע ביטחוני.

3. כמו כן, אבקש לציין כי ההיתר שתוקפו היה בין התאריכים 18/07/11 – 20/07/11,

הונפק לתושב בשל טעות.

העתק המכתב מיום 23.8.2011, מצורף **כנספח ה'**.

18. בסעיף 28 לפסק הדין בבג"ץ 9961/03 **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' ממשלת ישראל** (להלן: **עתירות משטר ההיתרים**) נכתב: "כמו כן, הדגישה המדינה את דבר קיומו של 'קצין פניות הציבור' במינהל האזרחי המקבל פניות בנושאים שונים ואשר נועד, בין היתר, להגביר את הזמינות לפניות ולבקשות התושבים הפלסטינים, גם בענייני מרחב התפר".

19. יוער, כי בשיחת טלפון בין סגן ראש המנהל האזרחי לח"מ, הבהיר סגן ראש המנהל לח"מ, כי לעתים חולף זמן בין המועד בו נמסרות הבקשות לנציגי המת"ק, עד למועד בו הבקשות מוקלדות למערכת הממוחשבת, ולפיכך קצין פניות הציבור אינו מעודכן בזמן אמת על הגשת בקשות. כיצד ניתן לטעון כי קצין פניות הציבור מגביר את הזמינות לפניות ולבקשות התושבים הפלסטינים, בשעה שקצין פניות הציבור עצמו אינו מחזיק במידע מלא ועדכני באשר לעצם הגשת הבקשות ובנוגע לטיפול בהן?

20. נזכיר, כי בעתירות בבג"ץ 5205/11 ובבג"ץ 5300/11 ניאותו המשיבים להנפיק היתרים לעותרים **לאחר הגשת העתירות**, אולי מתוך הבנה כי המידע שנמסר על ידי קצין פניות הציבור לא היה אמין – ובוודאי מתוך הבנה כי לא ניתן להותיר את הפונים בלא פתרון מעשי ובעתירות בבג"ץ 5075/11 ובבג"ץ 5078/11 נקבע כי על המשיבים להנפיק היתר לעותרים, למרות טענות של קצין פניות הציבור **אותן לא היה בידי המשיבים להוכיח**.

בהחלטתו בעתירה בבג"ץ 5205/11 קבע כבוד השופט רובינשטיין:

"חבל עד מאוד שמה שיכול היה להסתדר בלי עתירה, ובזבוז זמן מזכירותי ושיפוטי, וכל הכרוך – מסתדר ברגע האחרון לפני הדיון.

אבקש כי הערה זו תובא לפני הגורמים הנוגעים בדבר, ככל שהדבר איכפת להם, ואני מקווה שכן.

הדיון יידחה כמבוקש וכמוסכם. הודעת עדכון תוגש עד 10.8.2011, ואני מקווה מאוד שלא יהיה צורך בהמשך הדיון. הנושא הוא בראש וראשונה מעשי." (ההדגשות במקור)

21. בסעיף 36 לפסק הדין בעתירות משטר ההיתרים, בית המשפט העליון נתן את דעתו על המדיניות הנוהגת בהנפקת ההיתרים ועל חובתו של המנהל האזרחי לנקוט בגישה מקלה בהנפקת ההיתרים אלה:

"**בנוסף, הטרידונו במיוחד טענות העותרים שהצביעו על פגיעה בחיי הפרט והקהילה של התושבים הקבועים במרחב התפר**. בהקשר זה נטען, כי החלת משטר ההיתרים מנתקת את תושבי המרחב ממשפחותיהם וחבריהם המתגוררים בעולם "שבחוץ" - בשטחי האזור שאינם חלק ממרחב התפר - ומגבילה אותם מניהול חיי מסחר, קהילה וחברה תקינים. **נראה לנו כי חשש זה הינו חשש מוצדק**. כפי שצינו לעיל, המציאות שנכפתה על תושבי מרחב התפר בעל כורחם חשפה אותם לניתוק כפוי מפני העולם שמחוץ למרחב. **מן הצד האחד, מצויה ישראל, אליה הם אינם רשאים להיכנס, ומן הצד האחר מצויים שטחי האזור שם מתגוררים חבריהם ובני משפחותיהם שהם רשאים להגיע אליהם, אך אלו אינם זכאים להיכנס אל המרחב מבלי שהוענק להם היתר מיוחד, הכרוך עימו מטבע הדברים טיפול בירוקרטי אל מול גורמי המינהל האזרחי. בנסיבות אלה נראה כי הפגיעה הקשה הנגרמת לתושבי המרחב כמו ברורה מאליה.**

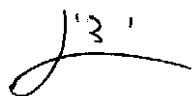
..נראה לנו בכל מקרה כי על המינהל האזרחי לגלות גמישות בנכונותו להנפיק היתרים אלה, המהווים, כך נראה, נדבך מרכזי ביכולתם של התושבים במרחב לשמור על קשרי קהילה וחברה עם משפחותיהם וחבריהם המתגוררים באזור. גישה המאפשרת כניסה לא רק לבני משפחה אלא גם לכלל התושבים המקיימים קשרים חברתיים ועסקיים עם תושבי המרחב, חיונית לשמירה על מרקם החיים. גישה זו לא תפגום במסגרת החלה במרחב שכן בכל מקרה תחייב את המבקשים להגיש בקשותיהם בהתאם לנהלים שנקבעו על-ידי המשיבים עצמם, ומן העבר השני תביא לצמצום הפגיעה בתושבים הקבועים וכן בתושבים הפלסטינים המבקשים להיכנס למרחב התפר. כאמור לעיל, ממילא הנהלים הקיימים מאפשרים גם היום הגשת בקשות להיתרים כאמור, כך שדברינו מופנים בעיקרם כלפי המדיניות הנוהגת בהנפקתם."

22. מכל האמור לעיל עולה כי הסירוב להנפיק למרשי היתר כניסה למרחב התפר על מנת לבקר את בתו נעשה שלא כדין, תוך פגיעה בזכותו של מרשי לחופש תנועה ובזכותם של מרשי ובתו לחיי משפחה.

23. לפיכך אבקש לפעול לכך כי גורמי הביטחון ינפיקו עבור מרשי היתר כניסה למרחב התפר. ככל שההיתר יונפק מוקדם יותר יצומצם, מטבע הדברים, הנזק שנגרם למרשי ולבתו. היה ותעמדו על סירובכם, אבקש כי ההחלטה תנומק וכי יועבר אלי כל החומר אשר היווה בסיס להחלטה.

24. לאור הדחיפות הרבה והפגיעה שכבר נגרמה למרשי, **אודה לקבלת תשובתך לא יאוחר מיום 12.9.2011**. לאחר מועד זה ניאלץ לפנות לערכאות.

בתודה מראש,

ידין עילם, עורך דין